

Tutkijan rajattuun käyttöön Photoshop ja InDesign -ohjelmien käytön ongelmana on niiden laajuus. Kumpikin ohjelma on vuosien mittaan paisunut sellaiseksi, ettei ammattikäyttäjäkään tarvitse kuin pientä osaa niiden ominaisuuksista. Kuitenkin julkaisualan ohjelmien peruskäytön hallinnasta olisi merkittävää hyötyä tutkijan työssä, johon liittyy yhä enemmän viestintätaitoja. Tähän ongelmaan saattaa olla apua Petteri Paananen tuoreista kirjoista, jotka tarjoavat tiedon kuvien ja tekstin yhdistelmänä. Niistä on tekstipohjaista kirjaa helpompi poimia juuri itselleen tarpeellinen, ja erittäin runsas kuvitus auttaa ymmärtämään, mitä käyttöliittymässä oikein tulisi kulloinkin tehdä.

Mitä hyötyä tutkijalle?

Kuvien merkitys on tutkimustyössäkin lisääntynyt visuaalisen viestinnän määrän ja merkityksen kasvaessa. Niitä otetaan yhä enemmän mobiililaitteilla, joiden kuvien laatu ei välttämättä ole paras mahdollinen. Kuvaa voi kuitenkin parantaa huomattavasti aivan perustoiminnoilla, kuten terävöinnillä, väri- ja harmaasävyjentaspainon korjauksella ja sekä resoluution hallinnalla.

Nämä eivät ole vaikeita toimenpiteitä. Resoluutio eli kuvan tiheys ja eri tarkoituksiin sopivat väriavaruudet on myös hyvä hallita. Kannattaa lukea, jotta ymmärtää käsikirjoitusta julkaistaessa tavalla tai toisella, mikä on verkkoon tarkoitettu (sRGB) sekä painotuotteessa tarvittavien (Adobe RGB) ja CMYK:n ero.

Paananen opettaa myös edistyneempää kuvankäsittelyä, nämä luvut on helppo ohittaa. Esimerkiksi kuinka kuvakorjailut tehdään muuttamatta alkuperäistä kuvaa tai kuinka värihallinta toimii, eivät ole ehkä tutkijan kannalta relevantimmasta päästä.

InDesignilla saa aikaan huomattavan paljon huolitellumpaa jälkeä kuin Wordillä. Oli kyse kutsusta tai kirjasesta, painotuotteesta tai sähköisestä julkaisemisesta,

Visuaalinen kirjasarja julkaisuohjelmista hyödyttää tutkijaa

Petteri Paananen: *InDesign CC julkaisun tekeminen*. Docendo 2015. Petteri Paananen: *Photoshop Creative Cloud -kuvankäsittely*. Docendo 2017.

InDesign osaa homman. Toivoisin, että Microsoft ottaisi oppia siitä, kuinka kappalemallit toimivat ohjelmassa johdonmukaisesti. Tutkija voi saada hyötyä InDesignista myös presentaatioiden teossa. Tiedän monien visuaalisesti orientoituneiden käyttävän PowerPointin sijaan esityksissään InDesignilla tehtyä interaktiivista PDF:ää. Kuten Photoshop, myös InDesign on hämmentävän laaja ohjelmisto, valikoita ja menuja tuntuu varmasti riittävän loputtomiin. Mutta Paananen tekee hyvää työtä opastamalla kädestä pitäen ja kirjaan sisältyy runsaasti harjoituksia.

Kirjasarjan kieli olisi ehkä tarvinnut vielä viimeistelyä. Vaikka Paananen yrittää selvästi välttää ammattislangia, välillä lipsahdaa, kirjassa puhutaan esimerkiksi prooffaamisesta sen sijaan, että puhuttaisiin väritarkistuksesta tai vedostuksesta. Lisäksi osa termeistä on hieman outoja, jos esimerkiksi ohjeissa valitaan jokin komento valikosta, kirjassa käytetään termiä "antaa komento", mikä tuntuu paikoin oudolta.

Plussaa kirjat saavat myös kustantajan sivulta ladattavista esimerkkikuvista.

HARRI HEIKKILÄ

Kirjoittaja on tutkija (väit.) ja graafikko.

ONNEA VALMISTUNEILLE!

TIEDEKIRJASTA LAHJAT KEVÄÄN JUHLIIN!

TIEDEKIRJAN MYYMÄLÄ:
MA-TO 10.30-17
PE KLO 10-16
SNELLMANINKATU 13, HKI
WWW.TIEDEKIRJA.FI
TIEDEKIRJA@TSV.FI

